

**VENDIM**  
**Nr. 66, datë 7.11.2016**

**NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

|                 |                                |   |   |
|-----------------|--------------------------------|---|---|
| Bashkim Dedja   | kryetar i Gjykatës Kushtetuese |   |   |
| Vladimir Kristo | anëtar i                       | “ | “ |
| Vitore Tusha    | anëtare e                      | “ | “ |
| Fatmir Hoxha    | anëtar i                       | “ | “ |
| Besnik Imeraj   | anëtar i                       | “ | “ |
| Fatos Lulo      | anëtar i                       | “ | “ |
| Gani Dizdari    | anëtar i                       | “ | “ |

me sekretare Edmira Babaj, në datën 26.9.2016, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 51 Akti, që u përket palëve:

**KËRKUESE:** Esma Malushi

**SUBJEKTE TË INTERESUARA:**

Diana Cashku, Juliana Cashku etj.

Zyra e Përmbaarimit Tiranë

**OBJEKTI:** Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

**BAZA LIGJORE:** Nenet 42, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

**GJYKATA KUSHTETUESE,**

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Gani Dizdari, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuases, që është shprehur për pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Zyra e Përmbaarimit Tiranë, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

**VËREN:**

**I**

1. Kërkuësja është trashëgimtare ligjore e të ndjerit Gani Malushi. Ky i fundit në vitin 1995 ka lidhur një kontratë huaje me të paditurin (i vdekur në 1999) në shumën 1.300.000 lekë.

2. Pas përpilimit të kontratës dhe hyrjes në fuqi të saj, nga ana e të paditurit nuk janë respektuar kushtet e kontratës dhe për këtë qëllim i ndjeri Gani Malushi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Duke qenë se huamarrësi vdiq, të paditur u thirrën trashëgimlënësit e tij.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 338, datë 14.2.2000, ka vendosur: *“Pranimin e kërkesëpadisë. Detyrimin e palëve të paditura të zgjidhin kontratën e huas, kthimin e shumës 1.300.000 lekë Gani Malushit, si dhe interesat përkatëse të llogaritura.”* Ky vendim ka marrë formë të prerë në datën 28.2.2000.

4. Me kërkesë të paditësit është lëshuar urdhri ekzekutiv nr. 270, datë 24.5.2000 nga Gjykata e

Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe menjëherë pas kësaj kreditori i është drejtuar zyrës së përbarimit Tiranë për ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

5. Ndërkohë, një nga debitorët (Diana Cashku) ka lidhur një kontratë dhurimi me shtetasin Agim Hasani, me anë të së cilës dhuruesja i ka kaluar 35% të aksioneve të shoqërisë AGITB shtetasit A.H. Kreditori nisur nga dyshimi se kontrata e dhurimit ishte fiktive dhe kishte si qëllim shmangien nga detyrimi të debitorit i drejtohet me padi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke kërkuar pavlefshmëri absolute të veprimit juridik të dhurimit dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1324, datë 13.4.2001, ka vendosur: *“Rrëzimin e kërkesëpadisë.”*

7. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1060, datë 2.10.2001, ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 1324, datë 13.4.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Pranimin e kërkesëpadisë. Konstatimin e pavlefshëm të kontratës së dhurimit nr. 398, datë 5.10.1999 lidhur midis palëve Diana Cashku e Agim Hasani. Kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme.”*

8. Me vendimin nr. 907, datë 16.11.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë është lëshuar urdhri ekzekutiv për vendimin civil nr. 1060, datë 2.10.2001 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

9. Menjëherë pas këtij vendimi kreditori i është drejtuar sërish zyrës së përbarimit për ekzekutimin edhe të këtij vendimi gjyqësor.

10. Nga periudha 2001 deri në vitin 2009 (kërkesa e datës 12.8.2009) kërkesja (trashëgimlënësja e kreditorit) i është drejtuar vazhdimisht zyrës së përbarimit për ekzekutimin e dy vendimeve të mësipërme.

11. Nga zyra e përbarimit janë kryer fillimisht veprimet konkrete për ekzekutim, konkretisht kërkesa për vendosjen e sekuestros mbi pasurinë e luajtshme të përbërë nga 35% e kapitalit Agitb, si dhe të ardhurat që sigurohen nga ky kapital. Po kështu në datën 30.11.2001 përbaruesi i është drejtuar Zyrës së Regjistrat Tregtar pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë duke kërkuar fshirjen e shënimit të dhurimit të bërë për pjesën prej 35% të kapitalit nga ana e debitorës. Kjo kërkesë është përsëritur disa herë, konkretisht në vitet 2001, 2003 dhe 2004.

12. Pas kësaj periudhe ka pasur një heshtje dhe mosveprim nga ana e zyrës së përbarimit, e cila në rrugë verbale i është përgjigjur interesimit dhe kërkesave të kërkuësës (shih kërkesat e datave 2.6.2006, 12.8.2009 etj.) se *“dosja nu gjendet”*. Kërkesja i ka riparaqitur dokumentet dhe procesi është riaktivizuar sërish në datën 18.10.2015 dhe, si pasojë, është nxjerrë akti për ekzekutim vullnetar, si dhe aktet drejtuar bankave të nivelit të dytë për sekuestro të llogarive të debitorëve. Kjo e fundit nuk është kryer pasi sipas bankës Raiffeisen dokumentacioni nuk plotëson kriteret ligjore.

13. Ndërkohë kërkesja i është drejtuar edhe instancave administrative përkatëse për të vënë në lëvizje zyrën e përbarimit, e cila megjithëse rifilloi procesin e ekzekutimit të të dyja vendimeve gjyqësore, nuk arriti ta realizojë detyrimin për ekzekutim. Kështu, ajo i është drejtuar Ministrisë së Drejtësisë, e cila nga ana e saj pasi ka marrë informacion për ecurinë e procesit në zyrën e përbarimit Tiranë, nuk ka dhënë ndonjë zgjidhje për situatën e krijuar nga zvarritja e procesit të ekzekutimit.

14. Gjithashtu, nisur nga përgjigja e zyrës së përbarimit të datës 31.5.2016, rezulton se ajo zyrë i ka kryer të gjitha veprimet por nuk ka pasur sukses. Në datën 25.2.2016 zyra e përbarimit ka rifilluar veprimet përbarimore duke kërkuar ekzekutimin vetëm për njërin vendim gjyqësor (konkretisht për vendimin nr. 338/2000). Me shkresën nr. 6741 prot. datë 18.7.2016, ka dalë urdhri për bashkimin e dosjeve për të dyja vendimet gjyqësore.

## II

15. **Kërkesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi edhe pse nga momenti i fillimit të procedurave ka kaluar një periudhë tejet e gjatë, ende nuk është

ekzekutuar detyrimi i përcaktuar nga ky vendim.

16. **Subjekti i interesuar, Zyra e Përmbartimit Tiranë** ka parashtruar se ka rifilluar veprimet përmbartimore duke kërkuar ekzekutimin vetëm për njërin vendim gjyqësor dhe duke bashkuar të dyja dosjet në një të vetme.

### III

#### Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

##### *A. Për legjitimitimin e kërkesës*

17. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se çështja e legjitimitimit të kërkesit lidhet drejtpërdrejt me inicimin e një procesi kushtetues. Individit, në kuptim të neneve 131/f, 134/1/g dhe 134/2 të Kushtetutës, mund ta vërë në lëvizje këtë Gjykatë për çështje që lidhen me interesat e tij, kur pretendon se i janë cenuar të drejtat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike, çka nënkupton se kërkuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete (*shih vendimin nr. 52, datë 20.7.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata vlerëson se kërkesja ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm dhe se në rastin konkret ajo u është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës së saj. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor kërkesja i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, si edhe shërbimit përmbartimor për fillimin e procedurave për ekzekutimin e detyrueshëm.

19. Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se kërkesja legjitimohet për t'iu drejtuar kësaj Gjykate për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi ajo ka përdorur të gjitha mjetet ligjore në dispozicion dhe se nuk ka mjet tjetër për rivendosjen e së drejtës të cenuar.

*B. Për pretendimin për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm*

20. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimin nr. 21, datë 7.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarimin e së drejtës, që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë edhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ai që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë e drejta është e sigurt, por kërkohej që ajo të vihet në jetë.

22. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individit e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethanat të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 21, datë 7.4.2014; nr. 14, datë 30.3.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile kohëzgjatja e procedurave

normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtut proces (shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015 të Gjykatës Kushtetuese).

24. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuarit, si dhe të autoriteteve përkatëse.

*i) Kompleksiteti i çështjes*

25. Për vlerësimin e kompleksitetit duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e saj, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (shih vendimin nr. 15, datë 30.3.2015 të Gjykatës Kushtetuese).

26. Gjykata vëren se çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm për pagimin e shumës së marrë hua në bazë të kontratës së huasë të lidhur me vullnet të lirë mes palëve. Kjo çështje në vlerësimin e Gjykatës nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojnë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së kërkuarës, palës debitore dhe zyrës së përmbarimit është me rëndësi në këtë kontekst.

*ii) Interesi dhe sjellja e kërkuarës*

27. Në çështjen konkrete, sjellja e kërkuarës përcaktohet nga qëndrimi i saj gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Gjykata vlerëson se nuk është kërkuarja që është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Ajo ka ndjekur rigorozisht të gjitha veprimet e nevojshme juridike për të finalizuar të drejtën e saj të fituar gjyqësisht, pra për të marrë shumën që i detyrohet debitori. Madje ajo ka nisur edhe një proces gjyqësor për të konstatuar veprimin juridik të dhurimit si të pavlefshëm, i cili ishte bërë me qëllim shmangien e debitorit nga pagimi i detyrimit ndaj kërkuarës. Në këtë mënyrë, sjellja e kërkuarës nuk mund të jetë shkak i vonesës së mosekzekutimit të vendimit gjyqësor. Në rastin konkret interesi i kërkuarës është i dukshëm dhe real, për sa kohë që detyrimi i palës debitore lidhet me të drejtën e saj për t'iu kthyer shuma e huas. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuarja ka vepruar në përputhje me të drejtat e saj procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion për ekzekutimin e detyrimit që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ajo ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

28. Kështu, nga viti 2001 deri në vitin 2009 (kërkesa e datës 12.8.2009) kërkuarja i është drejtuar vazhdimisht zyrës së përmbarimit për ekzekutimin e të dyja vendimeve të mësipërme dhe nuk pasur asnjë reagim në drejtim të ekzekutimit të vendimeve gjyqësore.

*iii) Sjellja e autoriteteve*

29. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (shih vendimin nr. 24, datë 22.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese).

30. Kur autoritetet administrative refuzojnë, neglizhojnë ose vonojnë t'i ekzekutojnë këto vendime, garancitë që gëzon një palë e përfshirë në një proces gjyqësor e humbasin qëllimin e tyre. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por ajo nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (shih vendimin nr. 8, datë 23.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese).

31. Në lidhje me autoritetin publik të përfshirë në këtë proces duhet të shqyrtohet sjellja e tij. Gjykata konstaton se nga ana e Zyrës së Përmbarrimit Tiranë nuk është bërë përpjekje serioze për të realizuar detyrën e saj funksionale, duke përfshirë mosekzekutimin prej vitesh të vendimeve gjyqësore. Kjo zyrë ka nxjerrë pengesa të vazhdueshme në formën e mosveprimit, humbjes së dosjes së kërkuësës deri në mungesë totale të veprimeve procedurale për më shumë se 14 vjet në kundërshtim me detyrën e ngarkuar nga legjislacioni në fuqi. Gjykata konstaton se përmbarruesi gjyqësor publik ashtu, si dhe ai privat, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, është i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv, por nuk i ka përdorur ato me efikasitet, duke u bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë.

32. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se afati nga momenti i procedurave të ekzekutimit deri në paraqitjen e kërkesës para Gjykatës është i gjatë dhe përbën cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Veprimet e mësipërme të Zyrës së Përmbarrimit Tiranë nuk krijojnë bindjen te Gjykata se është treguar seriozitet nga ana e këtij subjekti për të zbatuar legjislacionin në fuqi për sa i takon zbatimin të vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

33. Bazuar në standardet e mësipërme dhe referuar veprimeve konkrete, si dhe sjelljes së debitorit, Gjykata vlerëson se mosveprimi i zyrës së përmbarrimit prej vitesh ka sjellë vazhdimin e cenimit të së drejtës së kërkuësës për të gëzuar të drejtën e fituar në rrugë gjyqësore. Nga zyra e përmbarrimit Tiranë janë kryer fillimisht veprimet konkrete për ekzekutim, si p.sh.: kërkesa për vendosjen e sekuestros mbi pasurinë e luajtshme të përbërë nga 35% e kapitalit Agitb, si dhe të ardhurat që sigurohen nga ky kapital. Po kështu në datën 30.11.2001, përmbarruesi i është drejtuar Zyrës së Regjistrimit Tregtar pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë duke kërkuar fshirjen e shënimit të dhurimit të bërë për pjesën prej 35% të kapitalit nga ana e debitorit. Kjo kërkesë është përsëritur disa herë (në vitet 2001, 2003, 2004). Pas kësaj periudhe ka pasur një heshtje dhe mosveprim nga ana e zyrës së përmbarrimit, e cila në rrugë verbale i është përgjigjur interesimit dhe kërkesave të kërkuësës (shih kërkesat e datave 2.6.2006, 12.8.2009 etj.) se “dosja nuk gjendet”. Kërkuësja i ka riparuar dokumentet dhe procesi është riaktivizuar sërish në datën 18.10.2015 dhe si pasojë janë nxjerrë këto akte: lajmërim për ekzekutim vullnetar, si dhe aktet drejtuar bankave të nivelit të dytë për sekuestro të llogarive të debitorëve. Kjo e fundit nuk është kryer pasi sipas Bankës Raiffeisen dokumentacioni nuk plotëson kriteret ligjore.

34. Gjykata konstaton se ndërkohë kërkuësja i është drejtuar edhe instancave administrative përkatëse për të vënë në lëvizje zyrën e përmbarrimit, e cila megjithëse rifilloi procesin e ekzekutimit të të dyja vendimeve gjyqësore, nuk arriti ta realizojë detyrimin për ekzekutim. Kështu, ajo i është drejtuar Ministrisë së Drejtësisë, e cila nga ana e saj pasi ka marrë informacion për ecurinë e procesit në zyrën e përmbarrimit Tiranë, nuk ka dhënë ndonjë zgjidhje për situatën e krijuar nga zvarritja e procesit të ekzekutimit.

35. Gjykata vlerëson se zyra e përmbarrimit, përballë refuzimit të vazhdueshëm tejet të gjatë të debitorit për të zbatuar vendimin gjyqësor ndaj kreditorit, duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme për gjetjen e mjetit të përshtatshëm ligjor për të siguruar ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, si tituj ekzekutiv. Gjykata sjell në vëmendje të subjektit të interesuar se legjislacioni në fuqi i përshtatur sipas zhvillimeve bashkëkohore për sa u takon autoriteteve të ngarkuara drejtpërdrejt me zbatimin e vendimeve gjyqësore ka parashikuar krahas përmbarruesit publik edhe përmbarruesin privat, me qëllim shtimin e mundësive në dispozicion të shtetasve për të realizuar efektivisht të drejtat e tyre të fituara në rrugë gjyqësore. Pavarësisht mënyrës së organizimit të tyre që mund të jetë e ndryshme, mjetet administrative dhe ligjore që shërbimi përmbarrimor ka në dispozicion janë të njëjta pavarësisht nëse është publik ose privat. Shërbimi përmbarrimor ka detyrimin të gjejë dhe të zbatojë të gjitha mjetet ligjore në dispozicion me qëllim kryerjen e funksionit për të cilin ai është ngritur. Në këtë kontekst i takon Ministrisë së Drejtësisë që nëpërmjet strukturave të saj të monitorojë zbatimin e duhur të legjislacionit në fuqi nga ana e shërbimit përmbarrimor publik ose privat dhe në rast të konstatimit të shkeljes nga ana e tij

të marrë masat përkatëse. Mosekzekutimi i vendimit gjyqësor prej më shumë se 14 vitesh duhet të kishte sjellë një reagim të Ministrisë së Drejtësisë, si institucion përgjegjës për sa i takon shërbimit përmbarimor. Vetëm kontrolli nëse janë përpiluar aktet procedurale pa u shoqëruar me veprime konkrete dhe të vazhdueshme për ekzekutimin e vendimit gjyqësor nuk mund të konsiderohet i mjaftueshëm nga ana e zyrës së përmbarimit.

36. Në përfundim, Gjykata konstaton cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

#### PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/g, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

#### VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 338, datë 14.2.2000 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe vendimit nr. 1060, datë 2.10.2001 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari, Fatos Lulo